

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Prou. 1. p. 3.
de cler. vest.
&c. pag. 18.

diœcesis locis eò venerint, quò peruenire contendunt; etiam si locus is non sit in nostræ diœcesis finibus, talarem togâ atque adeo alias vestes ita induant, vt prouinciali Concilio de clericali habitu, nostrisq; literis aliâ edictum est. Cum autem vel itlneris, vel cœli grauitate, vel capitis morbo, vel per pluuias, aliave causâ illos pileo vri oportet; is eiusmodi sit, qui à militaris pilei formâ distans, non turbinis speciem præferat, sed talis denique sit, qui ordinis clericalis hominem deceat.

Decretum. XXX.

Explicatio
decreti de
sacerdotali
mensa in fe-
storum cele-
britate.
Prou. 1. p. 2.
de armis lu-
dis.

ET quoniam prouinciali nostro Concilio vetitum est, quo tēpore vel sacrorum, vel exequiarum causâ in vnum clericum congregantur, ad mensam non plures quàm sex, eosque clericos adhiberi: id quoniam non facile in nostra diœcesi locum habere potest, cum Ecclesiæ ferè vniuersæ longius inter se distent, graueque esse possit clericis de itinere festis mane eodem die ad Ecclesiam suam redire; id propterea licere volumus parcho tot conuiuias in mensa habere, quot ex Vicarij Foranei facultate sibi permisum erit: modò tamen nè in ijs ipsis vllus homo laicus sit; illudq; præterea seruetur, quod in parochialibus conuentibus de frugali sacerdotaliq; modestia à nobis præscriptum est; & sacra item lectio in mensa perpetuò adhibeatur.

Ibid. de vic.
for.

Decretum. XXXI.

Explicatio
decreti de
canonicali-
bus ædibus.
Ibid. de cle-
rical. ædib.
pag. 19.

QVOD prouinciali nostro Concilio de Canonicali item ædium vsu & habitatione decreuimus; id locum etiam habere declaramus in illis Canonicalibus ædibus, quæ ad Canonicorum domicilium constitutæ, vel in emphyteosim datæ sunt, vel pignori hypothecæ ve tenentur, ob sumptus qui à conductore in illis faciendis aut restituendis facti sunt; modò tamen eiusmodi ædes in Canonicalis domicilij ambitu sint.

Explicatio
decreti de
ijs quæ in fe-
retro adhi-
bent. prou. 1
de fun. pag.
35.

Decretum. XXXII.

QVOD nostra constitutione, quâ prouinciali Concilio confecimus, de ijs quæ in feretro & in efferendis mortuis

adhibentur, decreuimus; in eo decreto conficiendo animi nostri sensum eum fuisse declaramus, vt nihil eo ipso decreto illis parochialibus Ecclesijs, vnde mortui aliò efferuntur, ademptum atque detractum esse velimus de ea canonica portione, quæ illis vel iure vel consuetudine debeat.

Decretum. XXXIII.

QVOD de cruce in funere ferenda nostro Prouinciali Concilio constitutum his verbis, VT ALIÆ CRUCES IN FUNERE NON DEFERANTUR, NISI QVAS SVVS QVANQVE CLERVS SVBSEQVATVR; quoniam à plerisque aliquando quæsitum est, an illius decreti auctoritate, Ecclesijs etiam non collegiatis, sacerdotes tamen & clericos aliquot habitibus, in eo funeris officio cruce proptiz vri liceat; nè in posterum ea res controuersa sit, neve inde vlla existat quæstio, hoc Synodali decreto mentis nostræ sensum ita exprimendum censuimus, vt de Collegiatis solum Ecclesijs, neque de vllis præterea alijs, illa prouinciali nostra constitutione sancitum esse declaremus; idque ita planè à nobis expressum, sine vlla controuersia seruari iubemus.

Explicatio
decreti de
cruce in fu-
nere ferenda.
prou. 1. vlt.
§. singulari.

Decretum. XXXIII.

CVM ad nos delatum sit, nonnullas moniales, quæ conuersæ vocantur, in ipsis Monasterij septis habitantes, quæ item professionem confecerunt, eas è Monasterij sui finibus ad funus prodire, idque sit contra Summi Pontificis Pij Quinti constitutionem, quæ est de clausura Monialium; nos propterea vt huic rei occurramus, illud ijs ad quos ea funeris cura pertinet, edicimus, vt ne eas in funere esse patiantur, sed in Monasteriū ipsas redire curent. Quòd si redire neglexerint, recusarint; illarum nomina ad nos deferant, vt rationem aliquam ineamus de ipsis in Monasterio retinendis & puniendis: id quod ipsius Pontificis constitutione sancitum est.

Conuersæ
moniales ad
funus ne p-
deant.

Parochi præterea & alij funerum curatores in eo etiam vel summam diligen-
tiam

tiam adhibeant, vt ne feminae secula-
res monialibus vestibus induta ad fu-
nus prodeant.

Decretum. XXXV.

Apostata iu-
ra sua exhi-
beant.

QVAM detestabile sit apostatarū
genus, vt pote cum homines sint, quos
voti fidem qua se Deo sanctè adstrinxerunt,
violare non puduerit; id cum ex pa-
trium sententijs, sacrosanctis Canonum
legibus, & summorum Pontificum, Mar-
tini Quinti in primis, & Pauli Quarti
constitutionibus, tum ex re ipsa atque
exitu intelligi licet: præsertim cum ne-
mo sit qui nesciat, quanta, & quam gra-
uia sint Ecclesie Dei per eos omni tem-
pore importata incommoda.

Cumq; ad nos perlatum sit, eos plerosq;
varijs confictis causis asseuerantes sibi
licere extra Monasteria que sui ordinis
sunt, degere; hosq; ipsos non modò in no-
stre & vrbs & diæcesis Ecclesijs diui-
na officia obire, sed etiam (id quod gra-
uissimum est) temeritate quadam addu-
ctos hoc impetrare ausos esse, vt sibi ec-
clesiastica beneficia, quibus etiam ani-
marum curatio inest, conferantur: nos
igitur vt hanc perniciosam hominum
pestem à nostre diæcesis finibus aliqua
inuita ratione arceamus, vniuersis & sin-
gulis qui habitu ordinis sui deposito in
diæcesi nostra extra religionis sue Mo-
nasteria viuunt, hoc edicimus, vt men-
se postquam hæc decreta in lucem emis-
sa erunt, facultatem nobis ostendant at-
que exhibeant, qua sibi licere putent ab
ordinis sui Monasterijs abesse. Si qui
præterea ex his in nostra Ciuitate siue
diæcesi beneficium Ecclesiasticum obti-
nent, eo præscripto tempore illorum et-
iam beneficiorum que obtinent, titu-
los nobis exhibeant. Qui verò ad consti-
tutam diem hoc non præstiterint; i om-
nes tanquam veri apostatae, & ordinis
sui desertores, à nostre diæcesis finibus
nulla alia lata sententia statim exulent;
& si qui beneficia ecclesiastica obtinet,
illis ipso iure priuati sint.

Quòd si postea in nostre diæcesis fini-
bus comprehenduntur, graui illa apostata-
rum poena afficiantur, que summorum
Pontificum sanctionibus contra eos con-
stituta est.

Decretum. XXXVI.

ECCLESIA RVM Rectores ne
Ecclesiasticorum prædiorum arbores ce-
dant, nisi quæ cæduæ sunt. si tamen vlti-
mè venerit, vt alias arbores nõ cæduas, vel
ad ecclesiam, vel ad ecclesiasticas aedes
sarcindas restituenda sive, aut aliam ob
causam cædi oporteat; tunc facultate
prius à nobis scripto impetrata, id ab ip-
sis fieri liceat.

Arbores in
prædijs ec-
clesiasticis si-
ne licentia
ne cædatur

Decretum. XXXVII.

NE MO est qui nesciat, quam gra-
ue peccatum sit, bona cuiusvis generis,
fructus, emolumenta, ceteraque eiusmo-
di, quæ Ecclesijs pijsq; loci debentur, per
vim aut fraudem occupare. Vt igitur ab
hoc nefario sacrilegio penæ grauitate
homines deterreantur, & qui sibi huius
criminis conscij sunt, quò grauioribus
penæ vinculis se adstrictos vident, ma-
iori cura maioriq; studio quærant salu-
tatis penitentia remedia; id parochijs
nostris negotijs cura que nostra prouin-
ciali Synodo dedimus, vt grauissimum
illud Tridentini Concilij decretum eo
de genere latum, primo quoque domini
co die Aduentus & quadragesimæ, in
Missa cum frequentior est populus, in
sua quisque parochia recitet, idque vul-
gari lingua exprimi volumus. Vt autè
in eo recitando ac promulgando vna ea-
demque certa sententiæ formula adhi-
beatur; illud ipsum auctoritate nostra
vulgariter conuersum recitari ac pro-
mulgari iubemus.

Hoc idem quod de Tridentino decreto
edicimus, illis ipsis diebus præstari iu-
bemus in Fulla à Sanctissimo D. N. Pio
Quinto die cana Domini lata, ea par-
te que ad hoc occupationis genus per-
tinet, communi sermone promulganda.
Hoc ipsum seruetur, quod de decimis sol-
uendis Concilio Tridentino grauissimè
decretum, idem prouinciali nostra con-
stitutione promulgari iustum est.

Cum legatum aliquod pium, vel annuū,
vel in perpetuum Ecclesijs locisve pijs
factum est, vt vel Missæ celebrentur, vel
exequiæ etiam anniuersaria fiant; hoc
præter illud quod in hac ipsa recitiam à
notarijs prouinciali Concilio præstari
decreuimus, Ecclesiarum piorum ve lo-

Promulga-
tio decreto-
rum de oc-
cupantibus
ecclesiastica
bona item-
que de deci-
mis.

Prou. I. p. 38
§. quibus et
Sess. 2. dec.
de ref. c. 11.

Sess. 75. dec.
de ref. c. 12.
Prou. I. vt tu
pra. §. Ne p
incitiam.
Pia legata
Archiepif-
copo de-
nuncianda.

Ibid. p. 3. de
piorum lo-
corum adm.
128. 41.